

KERESKEDELMI FORGALOMBA NEM HOZHATÓ!
Star Wars

N 144
Hondo Ohnaka's Not-So-Big Score
by Jason Fry

AYavini csata előtt 23 évvel....

Ez egy szép nyári nap volt a Florum-on,ami azt jelentette,hogy nap sütött a sikságon,a generátorok túl voltak terhelve,és az utolsó hely ahol Hondo Ohnaka lenni akart ,az egy rendezetlen iroda telezsufolva mosdatlan Weequay kalózokkal.És mindennek a tetejébe még a holovetítő sem volt hajlandó működni,függetlenül attól,hogy hány alkalommal verte a kalózfőnök az öklével.

-Mester,te a kikapcsoló gombot ütöd-tiltakozott 4A-2R,megpróbálva beférközni s szívós bőrű Finn Tegotash és Goru közé. Tegotash bosszúsan nekilökte a bogárszemű protokoll droidot Gorunak,aki azonnali szétszereléssel fenyegette meg a szerencsétlen mechanikus gépezetet.

-Négy-á, amint befejezed az uriemberek ingerlését rátérhetünk a lényegre.-mondta Hondo.

Hondo ráfűjt a kapcsológombra, és a kalózok elismerően huhogtak a fényes,lógo tú-orrú luxushajó láttán ami most ott lebegett a levegőben az asztala fölött.

-Célunk a Salin Mariner, a Lianna-ról Botajef-re.-mondta Hondo. -C-egyed luxus utasszállító,tizennyolc utassal az első osztályon,élvezzék a legfinomabb vendéglátást,amit a Salin Kirándulások kínál.

Hondo felemelte a szemüvegét ,és elvigyorodott.

-Ó és mesés látnivalókat fognak látni mindvégig a Salin-on!Mazuma Tüzzuhatagai! A Carpastor Üstökös Rajzása! És legvégül,néhány szerencsés ellátogathat a Florum sikságára és közeli bepillantást kaphatnak egy igazi ,működő kalózbázisra!

A legtöbb kalóz nevezett és éljenzett- csak Hondo vetett figyelmeztető pillantást Dagu Flask-ra aki elhamarkodottan tüzelni kezdett diszpisztollyal a mennyezeti lámpára.De néhány Weequay zavartnak tünt

-Az út a Florum-ra csak azután jön,hogy elraboljuk őket a hajóról,és fogságban tartjuk őket váltságdíjért- mondta Hondo ,ezúttal lassabban.

-Most mindenki ujjongott-beleértve a kowaki gyikmajmot Pilf Mukmuk-ot is,aki vihogva elfoglalta megszokott ülőhelyét Hondo vállán.

-Örömmel furok egy elég nagy lyukat a hajóban–morgott a hatalmas Goru. –Mi majd megállítjuk a halott hajót,és akkor kifosztjuk őket a szabadidőnkben.

Hondo rövidre zárta az éljenzést.

-Hé,most idesüsetek-ez a művelet finomságot és fineszességet igényel.Mi választjuk ki személyes ellenőrzéssel a vendégeket a körutazás alatt.Ha már kiválasztottuk őket,akkor gondoskodunk egy elterelő műveletről,hogy az utasszállító megálljon,és kijussunk a szektorból mielőtt megérkeznek a bünöldözők.

-De én lyukat ütnek a hajójótestbe,-morogta Goru.

-Ki fogja felvenni a szerencsés utazokat főnök?-kérdezte Tegotash.

-Ó-mondta Hondo.- Erre a munkára szükségünk van valakire aki kifinomult és művelt,kifinomult utazóra,aki képes elvegyülni a galaktikus társadalom felső rétegében.

A kalózok értetlenül néztek.

-Hé én persze magamról beszélek,-mondta Hondo.-Ime Rondo Rosada, import-export mágnás és mügyűjtő!

-De főnök,nem kell kimenteni a tuszokat?-kérdezte Flask.

-A Salin Kirándulások munkatársai gondoskodtak három zárkáról a Mariner fedélzetén.Turk és Piit is csatlakozik hozzám a körutazáson.

A kalózok irigykedve bámulták Turk Fals-t és Peg Leg Piit-et.-Akkor van néhány kiváló kalózunk!-mondta Sabo,majd elkezdett röhögni.-Képzeljétek el,az öreg itt a fedélzetén úgy kiöltözött mint egy cicomás Sakiyan hercegnő!

Piit sértődötten dobta hátra a copfját.

-Én majd jól megszédem magam, ellentétben az olyan mocskos fűszerbetyárokkal, mint te.

Hondo füttyentett a rövidre sikerült érvelés hallatán.-Ó,jaj! Csak egy nyílás az első osztályon. Turk és Piit kell,hogy pózoljon személyzetként,hogy segítsenek nekem – nem kétséges ,hősiesen-a fedélközből.

-Fedélköz? –siránkozott Turk ,lekonyuló szakállal.

-Fedélköz,-mondta Hondo.-Takarítók,különleges...

Hondo egyenes háttal,fekete bársony zekéjében, csiszolt kristálymonoklit szorongatva a

markában kilépett a Salin Mariner sétatérfelületére. A transzparacél ablakokon túl, a kavargó hipertér káosza örvénylet és dühöngött. De odabent, a Far Dostany-ról származó kvartett egy impozáns keringőt játszott, miközben egyenruhás kísérők mozogtak a három asztal körül, koktélokkal és csemegékkal a tálcákon.

-Mr. Rosada?-kérdezte egy fiatal nő a hajó színeiben pompázó egyenruhát viselve.- Az ön asztaltársasága már várja önt uram. És tudok önnek hozni valamit a bárból? Talán egy Corellian Reserve?

-Pompás-modta Hondo álmosan pislogva. Megtalálta a kedvére való jól felszerelt lakosztályt, aztán elintézte egy pedikürt- a jobbójában tartva gabergyapjú papucsát –és akkor kiélvez egy hosszú délutáni alvást csillámselyem lepedők között.- Tény, kis virágom, legyen inkább egy dupla! Ünnepelek!

-Egy duplát, igen -mondta a kísérője mosolyogva, kihúzva a széket a középső asztalnál.- És itt van a helye, uram.

Hondo leült a székébe és rámosolygott az asztaltársaságra –a kékbőrű, közel-emberi Wroonian nőre és egy idősebb kövér férfi gesztenyebarna felöltöben; a kopaszodó szakállas és szarvas Gota-ra; a morcos kinézetű Siniteen-re csillogó szemekkel és kopasz fejével, ami úgy nézett ki, mint egy közszemlére kitett agy; és a lazabőrű bivallra, aki ékkövekkel kirakott pántot viselt körbeforgó szemkocsányain.

-Szép estét mindenkinek-, gentlebeings -mondta Hondo.- Rondo Rosasda vagyok, a-NAGY ANYA RAKPARTRÓL. ENGEM MEGHARAPOTT VALAMI!

Hondo felugrott az asztaltól, egyik papucsos lábával a kezében.

-Megnyalták a lábújjait, ugye?-kérdezte az öreg Wroonian kuncogva-Higgs és Twiggs épp mondtak egy hellot. Gyertek ki, ti rossz fiúk!

Felemelte a terítőt, és két hosszú zöld prémes fej jelent meg, és lila nyelvek izlelgették a levegőt.

-Apu szereti a Kobarian-I mocsári kutyákat, amjdnem annyira, mint ahogy engem szeret-mondta mesterkélt mosollyal a Wroonian nő.- Higgsie és Twiggsie kiállítási kutyák-nászajándékba adta nekem ő és a völegényem.

-Egy vagyont érnek,-mondta az apja. –Részben, az én drágaságom, Pelf hozománya. A házassága előre megrendezett, persze –nem vagyunk mi köznép.

Hondo leült, elhárítva kísérői kezét, lesimitotta a zekéjét és papucsos lábát hátrahúzta a szék lábai mögé, biztonságba. A brandyje megérkezett, és az aperitif elfogyasztása közben megismerkedett asztaltársaival. A Wroonian-i Pelf Pachoola és az apja Fume, a Botajef-re utaztak az esküvőre. A Siniteen, Sibs Monchan, vállalkozó volt, aki HoloNet interfészeket tervezett, míg a Bivall, Usk Haffa, büszkén hirdette magát mint a legnagyobb tulajdonosa a kereskedelmi inglanvállalatnak a Protobranch-on. A Gotal, Dix Tarfait morgott, hogy ő egy jelentéktelen üzletember és folytatta mogorva hallgatását.

-És ön mit csinál, Rosada? - kérdezte Fume, csokolgatva a csirkeaprólékot fogyasztó Higgs és Twiggs órrát.

-Ó én belekontárkodok mindenbe -válaszolta Hondo jelezve újabb brandyért.- Import-export, szállítás és, ah,személyes beszerzések.Ez nem sok,de elég ahhoz,hogy kifizessenek olyan alkalmi kényeztetést,mint ez.

-Én magam ,nem dolgozom-motyogta Fume, lesöpörve egy porszemet hosszú kabátjáról.
-Nagyapám vagyona megkimélt engem ettől a megaláztatástól.Pénzt keresni,már a gondolat is megalázó.

-A saját nevében beszéljen-morgott Monchan anélkül,hogy felnézett volna az adattáblájából.

-A cégem, Monchantics,tiszta nettó nyeresége félmilliárd kredit volt az elmúlt pénzügyi negyedévben. A kezdő részvénycsomag a jövő hónapban lesz jegyezhető a Mileva Értéktőzsdén.Mindez a kemény munka és előrelátás terméke.

-Én nyilvánvalóan nem dolgozok eleget,-mondta Haffa –Lehet ,hogy ön úgy érzi elkényeztetik, Mr. Rosada, de én nem vagyok lenyűgözve a szállásoktól. A kabinok gyakorlatilag kopottak,a holok múlt haviak,és míg a palackokról azt mondják Koréliai Reserve,addig ők aVasarian-ból öntenek.

-Én kedvelem a Vasarian brandyt -morogetta a Gotal .

-Elfogadom – olyan a hajó mintha táboroznánk, -morogetta Fume.-Legalább nem vagyunk közönséges vesztések között.

Asztaltársasága kuncogott,és Hondo a brandyjére meredt,mikor az utaskísérők megjelentek a lefedett ételekkel.Elhatározta ,nem értékeli ki ezeket a zselés uborkákat,amíg nem tájékozódik a hiányosságaikról.

Hondo rájött,hogy a letét még mindig az asztalon hever,és gyorsan besöpörte az ölébe. Úgy tünt ,nem volt túl sok dilemma-hála istennek,az egész asztalt beborították-és ő Pelf-re nézett,várva ,hogy melyik evőeszközt veszi fel.De a lány az apjának csicsergett virágkompozíciókról, míg Haffa és Monchan a Kereskedelmi Szövetség jövedéki adóiról vitatkoztak.Senki sem evett,vagy adta jelét szándékának.Hondo gyomra megkordult.

Nyilvánvaló,hogy ez az úgynevezett másik brandy, ami a minőséget illeti.

* * *

Másnap reggel Hondo, aki úgy érezte, forog vele a kabin, kitántorgott a mosdóba, ahol némi

hezitálás után úgy döntött, nem fojtja vízbe magát. Felvette a zöld bársony zekéjét, félszivvel megkereste hiányzó monokliját, és probaképpen elindult a luxushajó sétálófedélzetére, félénken fogadva minden sokkolóan hangos üdvözlést a különböző utaskísérőktől.

A kilátóablakon kívül a hipertér fényes volt és émelyítő. Megnézte hogy egyedül van-e, és elővette a lokátorral kombinált komlinkjét. A készülék felső kategóriás volt, amelynek az volt a célja hogy titkosított jelet küldjön Goru-nak és a vontatóhajóknak.

Goru azonnal válaszolt, és sajnálatos hangerővel

-Hangosabban-lehet, hogy a Coruscanton még nem hallották meg,-mondta Hondo.-Állisd készenlétbe a hajót holnap este-vacsora után természetesen. Az aknák tömeges bevetésre készek?

-Igenis főnök-mondta Goru, ezúttal halkabban.- Simán kirántják a hajót a hiperútból. De nem találtunk megfelelő orvosi egyenruhát

Hondo felsohajtott.

-Egyenruhák? Miért van szükségetek egyenruhára? Csak legyetek a hajón és nyíltan lehettek kalózkodók! Fessétek át az egyik támadósiklót a vészhelyzeti-mentők színeire és memorizáld a forgatókönyvet, amit adtam. Emlékezz a karanténra a Phindar-on. Goru? Figyelsz?

-Mi is csak egy lyukat furunk a hajóba,-mondta Goru panaszosan.

Hondo sohajtott és nekidőlt az ablaknak, azt hitte pihentetheti a szemét. Majd valami nekiütközött a mellkasának, amitől nekitántorodott egy felettébb megtermett ruebeqni matrónának, aki ijedtében kiabálni kezdett.

-HIGGSIE! ROSSZ HIGGSIE!

-Am-Shak csákányára! Mi a friss fene ez?' –kiáltott fel Hondo mikor, a Kobarian-I mocsárkutya ugrott be megint, felesleges poráza nélkül. Komlinkje kirepült a kézből és Higgs elkapta a levegőben, míg Hondo a tulsó falnak esett.

-Higgsie! Ül le azonnal!-parancsolta Pelf.

Higgs böfögött és engedelmesen letelepedett a hátsó lábaira, miközben Twiggs nyalogatni kezdte Hondo arcát hosszú nyelvével.

-Twiggsie! Ül!-mondta Pelf.-A fiúk csak örülnek, hogy látják önt, Mr. Rosada! És én is! Maga annyira vices volt tegnap este! Ön megcsipkedte az arcom és azt mondta én nagyon értékes vagyok!

Hondo reszketve emelkedett fel-gyilkos pillantást vetve a komlinket felfaló Higgs-re.

-Hát itt van az én kis kék gombócóm.

Pelf kuncogott és megrázta az ujját Hondo felé-Azt mondta, hogy elrabolnak és csak váltságdíjért enged el! Nem hiszem, hogy a völegényemnek nagyon tetszene, Mr. Rosada!

“Ah,-mondta Hondo-Heh! Nem kellene figyelnie a vacsorabeszélgetésre - még megüli azt a csinos kis égszínkék buksiját.

-A desszert fölött kijelentette hogy imádja az egész asztaltársaságot és azt tervezi hogy elrabol minket-mondta Pelf. –Ez még azelőtt volt,hogy úgy döntött,ideje,hogy beszéljen a zenekarral.

-Beszéltem a zenekarral?-kérdezte Hondo.

-Ó,igen! Bejelentette ,hogy ha el kell szenvednie még egy buta menüet,akkor megragadja a kormányrudat és elrepül velünk a legközelebbi naphoz.Akkor odadobott egy halom kreditcsipet a zenekarnak hogy mást játszanak ,ne scrak-ot és smazzo-t.Sosem mondta,hogy tud táncolni, Mr. Rosada!

Egykor egészen jól tudtam ropni-mondta Hondo, a rajta helyet változtató Higgs-t kísérletképpen oldalba bökve.

-Ezt mondom!Ön elég műsort csinált - nos, legalábbis addig,amig nekik tapultálta Dame Malitikis-t a desszertes kocsinak.De a sebész azt mondta,a válla jobb lesz,mint új korában.

-Higgs,fárasztó a csapkodásod, -morogta Hondo.

-Egyszerű, Mr. Rosada... Higgsie ez nem dob! -mondta Pelf .- Nos, most ideje némi aperitif után néznem.Találkozunk az ebédnél!

* * *

Hondo az ebéd végére érkezett meg, hasogató fejfájása tompa lüktetéssé szelídült, egy kisebb délelőtti szundikálásnak és egy kancsó cafnak köszönhetően.A bankett terem elcsendesedett,ahogy belépett ,és a zenekar kihagyott egy ütemet.aztán a fecsegés újra felerősödött és a zenészek egy könnyed keringőt kezdtek játszani.Hondo mogorván a helyére lépdelt.A Pachoola-k a meghívókról vitakoztak,míg Higgs és Twiggs elégedetten horkolt a folyosón.

-Ó, Mr. Rosada,-mondta Monchan mosolyogva,amit Hondo talán kissé gunyosnak talált.-Usk és én csak az egyesülési bajokról beszéltünkArra gondoltunk,hogy mint művelt üzletember ,amgának rendelkeznie kell érdekes munkahelyi kapcsolatokkal.

Hondo két dolgot döntött el ,akkor és ott:nincs olyan hangulatban,hogy kigunyolják,és meg fogja duplázni a váltságdíjat Monchan-ért és Haffa-ért.

-Szerezzen egy Gundarkot-morogta önmagának.-Keressen egy határozott matriarchát – mint minden más kulturában,ők a legaljasabbak. Fogjuk a legtehetségtelenebb bajkeverőt, és dobjuk

vele együtt egy verembe, miközben a többiek nézik. Miután a nőstény leszakítja a karját, a panaszok varázslatos módon megszűnnek.

-Őn persze metaforákban beszél-mondta -mondta Dix Tarfait.

-Metaforák, bah – én a tettek embere vagyok-mondta Hondo ,öklével az asztalra csapva, így elvágva a felesleges viták folytatását.

A mogorva Gotal elmosolyodott, megmutatva lapos sárga fogait.

-Én likőrök és szeszes italok terjesztésével foglalkozom-a területem öt szektort foglal magába. Egy gundark hasznosnak bizonyulna az üzleti megbeszéléseken.

Női kísézője megjelent Hondo oldala mellett,

-Mr. Rosada! Milyen egy eseménydús hosszú élete volt uram!

-Eseménydús? Heh! Csak kiprobálok az érdekes dolgokat.

-Már okozott meglepetést - Saffa festmények holografikus kiállítása rendkívüli csemege. Most ne legyen szégyenlős, Mr. Rosada! Az utaslistán ön azt nyilatkozta , hogy ön egy Saffa festmény szakértő!

A pincer megbotlott az egyik mocsárkutyában, és egy levesestál elrepült.

Monchan Hondo-ra meredt.

-Saffa-I festmények? Valóban? Úgy tűnt, ön nem ilyen típus, Mr. Rosada.

-Ó, én utálok dicsekedni. Az alázatosság, erény-ez az amire ,anyám tanított.

-Biztos vagyok benne-mondta Monchan. Sugott valamit Haffa-nak, aki erre elvigyorodott.

Három kíséző irányított be lebegő terminálokat, megjelenítve csillámló képeket, az éles vonalak, spirálok és színek Hondo fejfását még rosszabbá tették.

-Ó, de szép-mondta Pelf , a festményekre meredve. Hondo már átkozta magát, hogy pont a Saffa festmények jutottak eszébe, amikor szembetalálta magát a kérdőív üres rubrikáival. De aztán a művészetről folyó beszélgetés eszébe jutott egy idegesítő nouane filozófust, akit Sabo egy nagy luxushajóról rabolt el.

- Elvitte a mocsári kutya a nyelvét, Mr Rosada?-kérdezte Monchan.-Kérem világosítson fel, hogy mit keressünk.

Sabo zavartnak tűnt, amikor Hondo elmagyarázta neki, hogy a sima beszédű fickó annyit sem ér, mint egy kétkredites csóró . Végül a filozófus fecsegése annyira idegesítővé vált, hogy egy gundarkfészekben végezte. De mi is volt a neve? Hondo nem emlékezett rá.

-Mr. Rosada?-érdeklődött Monchan. –Azt kérdeztem, hogy felismeri e az időszakát ennek a Saffa festménynek.

Hondo úgy döntött, hogy megháromszorozza a váltságdíjat Monchan-ért.

-Az ön kérdése, Mr. Monchan, feltárja a különbséget a művészet nézegetése és a megértése között-Hondo megköszörülte a torkát.-Melyik időszak? Mi a közvetítő eszköz? Az ilyen idegesítő apróságoknak közük sincs a tudáshoz vagy bölcsességhez. Ez csak fölösleges zagyvaság! Ami a műélvezet ellentéte! Pelf, nézze meg ezt a festményt itt. mondja el mit lát én gyönyörűség azúrkék cukorfalatom.

-Hm, ez vörös? Vörös és zöld és kacskaringós! Ez egy deek-paneek, ami úszni akar? Ha- tessék, íme, Monchan- mondta Hondo. -Egy olyan izé, ami úszni akar. Ez az igazi művészi érzékenység. Nem a tények utáni guberálás. Arra kért, magyarázzam meg Saffa festményeit, de azt nem tudom - senki sem tudja! De attól tartok, Saffa festményei kiválóan feltárják az ön jellemvonásait.

Monchan Hondo-ra pislogott, aki keresztbe fonta karjait és mosolyogva hátradőlt a székében.

Ekkor Pelf elkezdett sikoltozni, karját kinyújtotta, szája rémült O-t formázott.

-Ki az?-nyöszörögte a nő, rámutatva egy nőre a szoba másik ildalán ,aki bonyolult narancssárga ruhájában, Hondot egy húsevő véjszakai virágra emlékeztette a Forlonis Minor-ról.

-Miért Miss Pachoola, ez csak a Mariner cukrász-segédje –mondta a kísérő. –Ő csak az új desszert kocsit hozza.

-APA! -siránkozott Pelf. –A RUHÁD!EZ UGYANOLYAN RUHA, MINT A KOSZORUSLÁNYOKÉ!

Fume gesztenyebarna kabátjának ujja azonnal átázott a lány könnyeitől. Suttogott valamit a lányának, hogy megvigasztalja.

-NEM, NEM LESZ MINDEN RENDBEN! EGY HARMADOSZTÁLYÚ BÁRKA CUKRÁSZSEGÉDJE UGYANOLYAN RUHÁT VISEL, MINT A KOSZORUSLÁNYAIM!

-Cukrászsegéd-mondta segítőkészen Hondo-jelzem, jöhet a brandy.

-ÁLLITSD MEG ,APA!AZTÁN MENJETEK EL ÖRÖKRE!

Higgs és Twiggs felébredtek és elkezdtek üvöltöni. Hondo a fülébe dugta az ujját és áthajolt az asztalon Dix Tarfait-hoz. –Likörforgalmazó, mi?

* * *

Mivel Pelf még mindig aggodalmaskodott , Hondo önként jelentkezett, hogy Higgs és Twiggs

elviszi a szokásos délutáni sétára Vista Walk-on. A mocsárkutyák felváltva szuszogva szimatolták a dolgokat és ugráltak Hondora, aki Hutt átkokat szórva védekezett, várva az utaskisérő érkezését.

Hondo úgy döntött, hogy Pelfet nem rabolja el. - már a puszta gondolattól, hogy ott visít a cellájában a Florumon, újból megfájdult a feje. De Tarfáit finom helyettesítése lehetne. A likőr forgalmazó, a Wroonian arisztokrata, a HoloNet mágnás és az ingatlan mogul – igen, ez a négy nagyszere lenne. Ó lenne, ha az az idióta hajópincér szedné a lábait és...

-Mr. Rosada?- kérdezte a fiatal, düllelt szemű ember a luxushajó színeiben. -Hallottam az állatoknak szüksége van hánytatóra.

-Sürgösen-mondta Hondo, átvéve a fiolát, és némi kreditet csusztatott az utaskisérőnek. - Mindig olyasmit esznek, amit nem kellene! Higgs, te gazember – nem mondom mindig, hogy a pocakod miatt kerülsz bajba.

Nem volt benne biztos, hogy meg tudja győzni a Kobarian mocsári kutyákat, hogy bevegék a gyógyszert, de a két vadállat észrevette a fiolát és elkezdett vonyítani lelkesen. Hondo megpróbált visszaemlékezni, melyikük Higgs és melyikük Twiggs, majd felemelte a kezét.

-Mi vagyok én, egy állatorvos?-kérdezte, felnyitotta a fiolát, és a tartalmát a padlóra öntötte.

Higgs és Twiggs behabzsolta a hánytatót, majd megcsoválták a farfukat és megnyalták a húszseleteket. Kb egy percre semmi sem történt, de aztán a két mocsári kutya abbahagyta a farokcsóválást, és a szokásosnál is furcsábban nézett ki. Egy pillanattal később Hondo elkezdett hátrálni a pórázok másik vége felé, szeméit szorosán behunyva, közben a többi utas is elmenekült a Vista Sétányról, mintha egy csapatnyi Merson rabszolga tört volna be épp a kilátóablakon.

Hondo kinyitotta egyik könnyező szemét, elég tágra ahhoz, hogy észrevegye a csillogó komlinket, a Higgs és Twiggs által kiöklendezett rendetlenségben, akik bűnbánóan logatták a fejüket. Tett egy lépést előre, matatni kezdett a kupacban, aztán öklendezni kezdett.

-Mivel táplálnak titeket az emberek?-kapkododott levegő után Hondo. -Sikló sikosítóban pácolt Mynock csülökkel?

Ennyi elég volt Fume és az értékes mocsári kutyák mögött tartozkodni. Higgs és Tiggs emésztőnedvei a fele Florumot lakhatatlanná tennék.

Hondo észrevett egy rémült kinézetű utaskisérőt a kilátófedélzet másik oldalán, akinek alakja kirajzolódott a menekülőfolyosón.

-Ne álljon ott, mint egy döbönt nerf-kiáltotta, felemelve megharapott ujjait. -Hivja az elsőgélynyujtókat!“

* * *

-Hallotta ezt?-kérdelte Tarfait.- Kiléptünk a hipertérből.

-Biztos vagyok benne ,hogy csak rutinművelet-mondta Hondo nagyot ásitva.

Szinte sajnálta hogy az asztaltársasággal töltött ideje a végéhez közeledik. Már a harmadik nap telt el úgy, hogy nem foglalkozott a villákkal, hogy Pelf összeomlásai nem mentek az idegeire, és már nem kutakodott rejtett sértések után Molchan kérdéseiben. Ehelyett a Vista Sétányon sétált, szundított, Hutt történeteket mesélt Porlának, és ebédelt, és jól beraktározott Vasarianból, amit egészen megkedvelt.

És most mindennek vége,gondolta,ellenőrizve a kronométerét.

Hmm. ITény,hogy már el kellett volna kezdődnie a befejezésnek.

Hondo kimentette magát,és beugrott felfrissíteni magát a mosdóba,ahol Mariner libériás szomorú arcú kísézője állt a mosdókagyló mellett.

-A magánélet fogalma kihalt?-követelte Hondo.-Kifelé!

-Ez a munkám-tiltakozott a kíséző.

-Ime a szembefordítható hüvelykujj csodája! Ami azt jelenti, hogy meg tudom mosni a kezem, és meg tudom fogni a cardelliai cukorkámat.

A nagyvonalú kreditchip siettete a kíséző távozását,és Hondo elővette a komlinkjét-ami még mindig viselte a mocsári kutya gyomrának kellemetlen szagát.

-Goru? Mi tartott ilyen sokáig?

-aknákat löttünk kia terv szerint, főnök-mondta Goru. De a kapitány nem enged fel minket a fedélzetre. Szerintem nem hisz nekünk.

-Ha van olyan dolog amit nem szeretek,az egy szkeptikus.Követte a forgatókönyvet?

-Hát...bizonyos oldalak elvesztek,igy én és gwarm improvizáltunk.

-Mondtam én neked hogy improvizáljatok?

Goru riadót fujt.

-Főnök! Bejövő szektor erők!

Hondo felsohajtott.

-Én viszem ki a foglyokat egy mentősiklón.

-De az elterelés...

-Ó, csak robbantsatok egy lyukat a hajóba!

* * *

Amikor a Mariner megrázkodott, Hondo már készen állt.

-Ez rakéták becsapódása volt,vagy én bantha kölyök vagyok-mondta és megitta a konyakját.-Gyorsan és csendben-ne okozzunk pánikot.

Tarfaitmár talpon volt. Pelf levegő után kapkodott,majd a szája elé kapta a fejét. Monchan és Haffa gondterhelt arccal pillantást cserélt.

-Ne féljenek uraim,mindenki maradjon nyugton – mondta miközben az első osztályú utasokat vizsgálta,aztán lehalkította a hangját.-Használjuk a mentőkaszulát a job oldali kabinlépcsőn.

Hondo bosszuságára,Pelf belecsimpaszkodott a karjába, tágra nyílt szemében rettegés.Megérezve a szorongását, Higgs és Twiggs elkezdett üvölni.

Hondo a hüvelyujjával kinyitotta a mentőkapszula nyílását.A távolban kiabálást hallott és közeledeő lépéseket.

-Mr. Tarfait,kövessen a szabadságba!-mondta és megragadva a döbrent gotalt,ledobta őt a kompba.-Monchan! Haffa! Siessenek!

-Hajó elhagyása egy harci zónában?-kérdezte Monchan-Maga megörült? Én a B szektor biztonsági szobájába megyek.

-Ahogyan én is-mondta Haffa.

-Nincs idő vitatkozni! –mondta Hondo.

-Egyetérték-mondta Monchan.- Viszlát, Rosada.

-Igaza van ,vigye Pachoola kisasszonyt magával -mondta Hondo .

-Ezt a sikoltozó elmebeteg? -mondta Monchan a válla fölött.-Ő az ön problémája.

-Azt akarom vigyen el a hajóról-jajgatott Pelf. –A nőké és a gyermekeké az elsőbbség!

-Pelf, zafir kincsem -kezdte Hondo,de Pelf már bemászott a mentőkabinba.

Higgs és Twiggs ugatni kezdtek. A kereszteződésben Hondo észrevette ,hogy Turk és Piit nyomul lefelé a folyosón,felemelt pisztolyokkal. Mielőtt Hondo kiáltani tudott volna nekik, ők körülfogták Monchan-t és Haffa-t.

-Ne!Állítsátok meg azt a kettőt!-kiabálta Hondo.

-Nincs idő ,fönök!-kiabálta Turk.-A kapitány kiosztotta a fegyvereket.És a szektorjárőr most jött

ki a hipertérből.Futtnunk kell!

Turk és Piit félretolta őt a már zsufolt mentőkabinban. Hondo mogorván követte őket. Fume vad szemekkel a folyosón maradt Higgs el és Twiggs-el.

-Pelf!-kiabálta Hondo.-Maradj az apád mellett!

-NE!APA'NE HAGYJ EL!

-Engedjen ki!-rimázkodott Tarfait.

-Turk! – ordította Hondo.Kilövés!

A kétségbeesett Fume betolta magát a kapszulába. Hondo próbálta visszatuszkolni őt a folyosóra,csak azért hogy beleütközzön Higgsbe és Twiggsbe, kik leszorították és nyalogatni kezdték az arcát.

-Turk, kilövés, -mondta Hondo ,nagyot sohajtva aktiválva komlinkjét.

A mentőkabin rakétaként távolodott el a Salin Mariner-től,s elkezdett bukkfencezni.

-Megcsináltuk!-sivitotta Pelf screeched. -Remélem Higgsie és Twiggsie nem kap ürbetegséget!

-Ó,ne , -mondta Hondo.

* * *

Hondo és Turk figyelte ahogy a teherhajó eltűnt a Florum ege fölött.A kapitány ,aki átadta a Vasarian brandyt,hevesen tiltakozott,amikor megkérték Fume mellett , Pelf és a két mocsári kutyát és Tarfait-ot is elvigye,de a nagyszámú fegyver ami mind ráirányult,megállította panaszeit.

Mennyi pénzt költöttünk el és mennyi időt vesztegettünk el cserébe nyolc lánnyi grogért?

-kérdezte Turk undorral.

-Bah – a matematika iskolásoknak és könyvelőknek való,nem olyan ragyogó kalozoknak,mint mi-mondta Hondo.

-A lány völegénye nem mondta ,hogy megtartsa őt.Az öregaszt mondta,inkább meghal itt,mintsem fizessen nekünk.A mocsári kutyák tíz kilót is megettek meg egy nap.És a Gotal hazudott a pénzről.

-Hé,ő elég gazdag volt,hogy megérjen 8 láda grogot.-mondta Hondo -Plusz Mr. Pachoola rá lett beszélve,hogy itthagya ezt a remek kabátot.

-El is felejtetem,milyen divatos kis ruhadarab-horkant fel TurkI- Azt hiszem, akkor mégiscsak sikerrel jártunk.

-Az a különbség kettőnk között, Turk,hogy én végtelenül optimista vagyok, -mondta Hondo.-Ma a Florrum – ez a kabát,és ez a grog.Holnap pedig a csillagok!

-Te optimista vagy, mert neked nem kell takarítanod. Vagy megfürdetni egy beteg mocsár-kutyát.

-Igyekszem nem a múltban élni, Turk,-mondta Hondo . –Ézért rossz a természeted.

(Fordította:Temmer)